

klære, at den Anden var valgt — det er noget ganske Andet — og naar han saa her var erklæret for valgt, kunde enten Valgbestyrelsen tvinges til at udlevere nyt Valgbrev, eller vi kunde tale om, paa hvilken anden Maade Valgbrevet skulde komme tilfæde; det vilde være tidsnok, naar Sagen maatte foreligge. Med Hensyn til det ærede Medlems Opgjørelse vil jeg ligeledes blot tage en Forvaring. Vi fra vor Side ere nemlig ikke aldeles enige med det ærede Medlem i Henseende til hans Opgjørelse af Stemmeantallet, men — det er taget meget kort i Betænkningen, og jeg vil ogsaa her tage det meget kort, thi der er ingen Indstilling derom — om vi faae nogle flere eller færre Stemmer ud, naar vi regne forskjellig, har ikke den Betydning, at jeg derfor skal opholde Thinget. Hvad jeg ellers vilde sige — nu da vi ere komne til nærmere at tale derom — er, at nogen Ulempe ganske vist er fremkommen derved, at det har vist sig her som flere Steder, at uvedkommende Personer trænge sig ind i Valgbestyrelsens Funktion. Der er en Fuldmægtig Madsen derovre, som har spillet en Rolle i saa Henseende, uagtet han slet intet havde at gjøre med at lede Valget. Han har faaet Valglisteføreren op med sig paa Tribunen, og de have aldeles overset Stemmelisteføreren; de have aldeles ikke bedt ham om at komme med, men Fuldmægtig Madsen og Valglisteføreren have talt op og have ikke sagt til Stemmelisteføreren, at der var nogen Uoverensstemmelse, og ikke spurgt ham om, hvorledes Sagen skulde afgjøres; han har ikke vidst det Mindste derom, førend han hørte det paa Hjemveien. Dette anser jeg for at være en uberettiget Optreden af en Fuldmægtig Madsen, og det kan gjerne være, at naar han havde ladet Valgliste- og Stemmelisteføreren udføre Forretningen selv, og Fuldmægtig Madsen havde passet sit Kontor, var Optællingen falden noget anderledes ud. Dette er Noget, som man ikke skal glemme her at gjøre opmærksom paa, thi der findes Personer, der tro sig berettigede til at stifte deres Næse ind allevegne og derved ofte bringe lige saa megen Konfusion som Klarhed tilveie. Men i alt Fald burde Befolkningen være kommen saa vidt, at den afviste saadanne Folk, naar de komme og trænge sig ind, hvor de ikke høre hjemme. Dette har jeg ogsaa troet her at burde gjøre opmærksom paa, og jeg vil haabe, at Fuldmægtig Madsen ikke en anden Gang vil blande sig ind i Forhold, der ikke vedkomme ham.

Timestad: Jeg tror ikke, at det kan

misbilliges, naar jeg ikke ganske samstemmede i det øvrige Udvalgs Optælling og heller ikke har skrevet noget særligt Votum, at jeg da gjør Rede for, gennem hvilken Opfattelse af Optællingen jeg er kommen til samme Resultat som det øvrige ærede Udvalg. Naar den ærede Ordfører sagde, at jeg havde fordybet mig stærkt i det Emne, som var Gjenstand for hans Ord tale, nemlig hvorvidt man kunde indsætte nogen Anden i Hr. Gads Sted, saa vil jeg sige, at det har jeg virkelig slet ikke gjort. Den ærede Ordfører har ingen Anelse om, hvormeget jeg endnu kunde have at sige, hvis jeg virkelig vilde fordybe mig deri; der var da en Masse Betragtninger og en Mængde Bestemmelser i Valgloven, som jeg maatte gjøre til Gjenstand for en Fortolkning og Undersøgelse. Jeg kan derfor sige, at jeg virkelig har holdt mit Løfte om ikke at forbyde mig i Sagen.

Ordføreren: Maa jeg blot dertil sige, at jeg takker det ærede Medlem for, hvad han sagde om, at han har en Masse Betragtninger, som han endnu ikke har nævnt. Jeg troede virkelig, at Sagen nu var udtømt, men jeg tvivler dog ikke om, at det ærede Medlem kan finde en saadan Masse Betragtninger, og jeg glæder mig over, at vi ikke skulle høre dem i Dag.

Berg: Jeg vil henstille til det ærede Udvalg, om der ikke, saafremt Udvalget ikke allerede har gjort det, kunde være Anledning til at tage under nærmere Overveielse, om det her foreliggende Tilfælde ikke kunde foranledige Forslag til Forandringer i Valgloven. Det er jo utvivlsomt et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, der opstaar, naar man saaledes ved Feiltælling, — den være nu slet vittetlig eller uvitterlig, — sender en anden Mand til Folkethinget end den, der virkelig er valgt, og det turde vel være rigtigt for saadanne Tilfælde skyld at have klare Forskrifter for, hvorledes der da skal forholdes. Der man nemlig ikke saadanne Forskrifter, saa kan der let paa Grund af det Formelle opstaa Vanligheder for at naae Realiteten, saaledes som den dog burde naas, og en Forvansking af Valg kan bestryktes, navnlig i urolige og bevægede Tider, hvor det jo frem for Alt gjælder om at faae et sandt Udtryk for Folkets Flertals Stemning. Derneft har jeg ikke set anmærket i Betænkningen et andet Spørgsmaal, som jeg gjerne ønskede at fremdrage. Jeg skal strax sige, at om den Mand, der har ledet disse Undersøgelser, har jeg kun hørt den Dom, at han er en dygtig og upartisk Embedsmand, saa det er ikke med Hensyn